

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 259/2010-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. augusta 2010 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti spoločnosti A., s. r. o., K., zastúpenej advokátom JUDr. M. S., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Žilina z 22. februára 2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 15/2009 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti A., s. r. o., na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Žilina z 22. februára 2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 15/2009 porušené boli.

2. Uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn 2 K 15/2009 z 22. februára 2010 zrušuje a prikazuje mu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

3. Okresný súd Žilina je povinný uhradiť spoločnosti A., s. r. o., trovy konania v sume 303,31 € (slovom tristoti eur a tridsaťjeden centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. M. S., K.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 259/2010 z 29. júna 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti A., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor“) postupom a uznesením Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) z 22. februára 2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 15/2009.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie sa okresný súd vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. 1 SprS. 152/2010 z 29. júla 2010 doručeným ústavnému súdu 3. augusta 2010, v ktorom okrem chronologického prehľadu spisu sp. zn. 2 K 15/2009 uviedol, že zotráva na svojom vyjadrení z 13. mája 2010. V tomto podaní sa okrem iného uvádza:

«Sťažnosť sťažovateľa smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu Okresného súdu Žilina č. k. 2 K 15/2009-350 zo dňa 22. 2. 2010 z dôvodu porušovania základných práv - práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie. Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že sa dňa 13. 11. 2009 pokúšal vo veci konkurzného

konania voči úpadcovi T. s. r. o. Ž. doručiť prihlášky pohľadávok do konkurzu. Prihlášky a súhrnný prehľad boli zasielané na faxové číslo správcu a následne aj okresnému súdu. Pri odosielaní druhej strany prihlášky za sťažovateľa došlo k poruche telekomunikačného zariadenia na strane Okresného súdu v Žiline a následne nebolo možné do 24. hodiny dňa 13. 11. 2009 zaznamenať ani faxový signál, čím by bolo možné začať odosielanie faxu. Z dôvodu poruchy telekomunikačného zariadenia právny zástupca sťažovateľa naskenoval prihlášky sťažovateľa a tieto zasielal prostredníctvom e-mailu. Sťažovateľ je toho názoru, že tieto prihlášky boli doručené riadne a včas, ale Okresný súd Žilina na tieto prihlášky bez právneho dôvodu neprihliada. Po vykonanom šetrení ohľadom nemožnosti doručovať podania v zmysle zákona podal sťažovateľ oznámenie o doručení prihlášok a žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty. Uznesením č. k. 2 K 15/2009-350 súd žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty zamietol. Rigoróznym postupom súdu tak došlo k porušeniu zákona, keď súd odňal sťažovateľovi možnosť byť účastníkom konkurzného konania. Sťažovateľ má za to, že v tomto prípade ani nedošlo k zmeškaniu lehoty, a ak áno, tak nie zavinením na strane sťažovateľa, ale z dôvodov na strane súdu.

Podľa vyjadrenia konajúcej sudkyne zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii stanovuje náležitosti prihlášky a tiež spôsob jej podania správcovi a súdu. Na prihlášku doručenú po lehote alebo doručenú len správcovi alebo len súdu sa v konkurze neprihliada. Lehota na podanie prihlášky je lehotou hmotnoprávnou, ktorá je zachovaná, ak je prihláška podaná v posledný deň lehoty na príslušnom súde. Zmeškanie lehoty v tomto konaní nie je možné odpustiť (§ 197 ods. 3 zákona). Právne dôsledky prihlášky, ktorá nie je podaná riadne a včas, nastávajú ex lége, pričom zákon neposkytuje veriteľovi žiadnu právnu ochranu.

Jediným možným riešením je podanie určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) O. s. p. Takúto žalobu však sťažovateľ nepodal. Aj keď je prihláška procesným podaním, na tieto podania účastníkov sa neaplikuje § 43 O. s. p. Súd tak nie je povinný vyzývať veriteľa na opravu alebo doplnenie prihlášky a takúto povinnosť nemá ani správca. Podľa § 197 ods. 3 zákona nie je prípustné odpustenie zmeškania lehoty. Zákon pritom nerozlišuje z akého dôvodu došlo k zmeškaniu lehoty, či z dôvodu na strane veriteľa alebo z dôvodu na strane súdu. Súd o odpustení zmeškania lehoty rozhodoval na základe žiadosti právneho zástupcu, pričom vychádzal jednak z označenia samotného podania a tiež z jeho obsahu. Samotná

prihláška nebola súdu doručená v lehote, keďže nedošlo k faxovému doručeniu a originály boli súdu doručené po lehote.

Na základe vyššie uvedených skutočností som toho názoru, že sťažnosť sťažovateľa na porušenie jeho ústavou garantovaných práv nie je dôvodná. Okresný súd Žilina pri rozhodovaní o prihláškach sťažovateľa postupoval v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami tak Občianskeho súdneho poriadku, ako aj zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Sťažovateľ namieta, že z jemu neznámych dôvodov nebolo možné prihlášku v posledný deň lehoty doručiť súdu ani faxom, ani e-mailom. Z dokladov, ktoré pripojil k žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty, vyplýva, že fax nebol doručený z dôvodu chyby v komunikácii. Rovnako tak z týchto dokladov vyplýva, že zlyhalo doručovanie prihlášky e-mailom. Z týchto dokladov však nie je zrejmé, že by k zlyhaniu doručovania, či už faxom alebo e-mailom došlo z dôvodov na strane Okresného súdu Žilina tak, ako to uvádza sťažovateľ. Sťažovateľ uvádza, že na strane Okresného súdu Žilina nebolo možné zaznamenať ani faxový signál. Z predložených dokladov je však zrejmé, že došlo len k nedoručeniu faxu z dôvodov komunikačnej chyby („COMM. ERROR“). K zlyhaniu faxovej komunikácie tak mohlo dôjsť aj z dôvodov, ktoré nie sú na strane Okresného súdu Žilina a ktoré môžu spočívať napr. v chybe telekomunikačných liniek, ktoré Okresný súd Žilina neprevádzkuje a nemá ani dosah na ich funkčnosť. Ako som uviedol už vo svojom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľa pod značkou 1 SprS/127/2010, po vykonanom šetrení bolo zistené, že tunajší súd neevidoval v priebehu minulého roka, najmä v spornom období, akúkoľvek poruchu faxového zariadenia alebo poruchu telekomunikačných liniek. Súd nemá ani žiadnu vedomosť o tom, že by došlo k akejkoľvek poruche týkajúcej sa prenosu faxu príslušnými telekomunikačnými linkami. Na Okresnom súde Žilina je už niekoľko rokov používané stále to isté faxové zariadenie a s výnimkou tohto prípadu doposiaľ nebola zaznamenaná žiadna sťažnosť, že by na strane Okresného súdu toto faxové zariadenie zlyhalo. Z predložených dokladov ohľadom doručovania e-mailom rovnako nevyplýva dôvod, pre ktorý tieto e-maily neboli Okresnému súdu Žilina doručené. Rovnako aj v tomto prípade platia predchádzajúce závery, že na strane Okresného súdu Žilina nebolo zistené, že by došlo k akémukoľvek zlyhaniu počítačovej techniky pri prijímaní a doručovaní e-mailov zo strany sťažovateľa.

V obidvoch prípadoch platí záver, že Okresný súd Žilina nemôže niesť objektívnu zodpovednosť za prípadné zlyhanie telekomunikačného zariadenia alebo telekomunikačných liniek. V tomto smere sa stotožňujem s názorom konajúcej sudkyne, ktorá v odôvodnení uznesenia č. k. 2 K 15/2009-350 zo dňa 22. 2. 2010 uviedla, že ak navrhovateľ doručoval svoje prihlášky až v posledný deň lehoty a v čase po uzatvorení podateľne e-mailovou alebo faxovou formou komunikácie, znáša sám prípadné riziko, že nastane zlyhanie, či už faxového spojenia alebo e-mailového zasielania.

Na základe uvedených skutočností som toho názoru, že Okresný súd Žilina sa nedopustil žiadneho pochybenia pri rozhodovaní o sporných prihláškach sťažovateľa. Faxové ani e-mailové vyhotovenie prihlášky súdu nebolo doručené, a teda nebolo čo dopĺňať predložením originálu. Súd postupoval v súlade so zákonom a na oneskorene podanú prihlášku neprihliadal. Použitie inštitútu odpustenia zmeškania lehoty je v konkurznom konaní zákonom vylúčené. V dôsledku činnosti Okresného súdu Žilina tak nedošlo k žiadnemu porušeniu ústavou garantovaných práv sťažovateľa...

Dňa 28. 08. 2009 bol na súde podaný navrhovateľom - dlžníkom: T., spol. s r. o... návrh na vyhlásenie konkurzu.

Uznesením č. k. 2 K 15/2009-258 zo dňa 11. 09. 2009 súd začal konkurzné konanie vo vecí navrhovateľa dlžníka - T., spol. s r. o.... Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 09. 2009.

Uznesením č. k. 2 K 15/2009-266 zo dňa 23. 09. 2009 súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: T., spol. s r. o.... Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 09. 2009.

Lehota na prihlasovanie pohľadávok v dĺžke 45 dní začala plynúť dňa 30. 09. 2009 a skončila dňa 13. 11. 2009 (v piatok).

Dňa 13. 11. 2009 bolo súdu doručené faxové podanie (v čase po 18:00), ktorého obsahom boli prihlášky vrátane súhrnného prehľadu veriteľa - spoločnosti A., s. r. o...) a súhrnný prehľad bez prihlášok od spoločnosti A., s. r. o...

Dňa 16. 11. 2009 boli súdu doručené poštou originál prihlášok a súhrnný prehľad veriteľa - spoločnosti ., s. r. o... Zároveň bolo súdu doručené podanie spoločnosti: A., s. r. o... ktorého obsahom boli prihlášky vrátane súhrnného prehľadu.

Dňa 23. 11. 2009 sa konalo porovnávanie v zmysle ustanovenia § 31 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. za účasti povereného vyššieho súdneho úradníka Mgr. J. Š. a správcu JUDr.

V. H. Na prihlášky spoločnosti A., s. r. o... sa neprihliadalo z dôvodu podľa § 29 ods. 1 vyhlášky č. 665/2005 Z. z., ako na podané oneskorene (neboli podané v lehote).

Dňa 24. 11. 2009 bola na súde podaná faxom žiadosť spoločnosti A., s. r. o... a A., s. r. o... o odpustenie zmeškania lehoty (č. l. 298-318), doplnená originálom dňa 27. 11. 2009.

Uznesením č. k. 2 K 15/2009-321 zo dňa 04. 12. 2009 súd správcovi predĺžil lehotu na vyhotovenie súpisu majetku podstat.

Uznesením č. k. 2 K 15/2009-348 zo dňa 22. 02. 2010 súd priznal správcovi paušálnu odmenu za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov.

Uznesením č. k. 2 K 15/2009-350 zo dňa 22. 02. 2010 súd zamietol žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty spoločnosti A., s. r. o... a A., s. r. o...

Súd v zmysle § 199 ods. 1 v spojení s ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. doručil uznesenie zverejnením v obchodnom vestníku č. OV 38B/2010 zo dňa 25. 02. 2010, pričom účinky zverejnenia nastali podľa § 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z. z. dňa 26. 02. 2010. Súd zaslal právnickému zástupcovi navrhovateľov rovnopis uznesenia poštou. Právny zástupca navrhovateľov zásielku prevzal dňa 01. 03. 2010 (doručenka č. l. 353).

Uznesením č. k. 2 K 15/2009-378 zo dňa 12. 03. 2010 súd rozhodol o povolení vstupu do konania navrhovateľovi - spoločnosti I., a. s... na základe návrhu doručeného dňa 05. 03. 2010.

Dňa 15. 04. 2010 bola súdu doručená žiadosť o správcu o vydanie uznesenia ako postupovať v konaní pri speňažovaní majetku konkurznej podstaty.

Uznesením č. k. 2 K 15/2009-469 zo dňa 27. 04. 2010 súd povolil správcovi prevádzkovať podnik do speňaženia nehnuteľností tvoriacich oddelenú podstatu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 05. 2010.

Výzvami zo dňa 26. 04. 2010 (č. 1.474-476) súd vyzval správcu na doplnenie návrhu na určenie spôsobu speňažovania, členov veriteľského výboru na vyjadrenie sa k vyjadreniu zabezpečeného veriteľa a zabezpečeného veriteľa na doplnenie vyjadrenia, všetko v lehote 15 dní...

Uznesením č. k. 2 K 15/2009-580 zo dňa 25. 06. 2010 súd udelil správcovi pokyn na speňažovanie majetku zapísaného v súpise všeobecnej a oddelenej podstaty. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01. 07. 2010.»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od konania verejného ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (práva na prístup k súdu) podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom okresného súdu tým, že aj napriek tomu, že odoslala faxové podanie, resp. urobila aj samostatné podanie mailom v posledný deň zákonnej lehoty, v dôsledku telekomunikačnej poruchy sa jej podanie na okresný súd v posledný deň nedoručilo, a preto okresný súd jej prihlášku do konkurzu nepovažoval za včas podanú, o čom neskôr uznesením rozhodol tak, že jej zmeškanie lehoty neodpustil.

Konaním a rozhodovaním všeobecných súdov je ústavný súd oprávnený zaoberať sa len vtedy, ak sa nimi namieta porušenie takých základných práv alebo slobôd, ktorým nebola poskytnutá účinná ochrana. Súdy majú v právnom štáte nezastupiteľné miesto pri napĺňaní jeho základných úloh, medzi ktoré patrí vytvorenie právnych a faktických garancií uplatňovania základných práv a slobôd. Jednou z požiadaviek kladených na konania pred súdmi preto je, aby sa v ich rámci a ich prostredníctvom zabezpečoval reálny (a nie iba fiktívny) výkon, resp. ochrana niektorého zo základných práv alebo slobôd fyzických a právnických osôb. Samotnou existenciou súdnych konaní sa ústavné požiadavky späté s uplatňovaním základných práv a slobôd občanov nevyčerpávajú, pretože tieto

predpokladajú tiež určitú kvalitu samotného konania o nich (*mutatis mutandis* II. ÚS 9/00), a to s ohľadom na predmet sporu a dôsledky rozhodnutia súdu na ďalšie, často nie iba právne vzťahy účastníkov konania (*mutatis mutandis* II. ÚS 35/01).

Ústavný súd v tejto súvislosti poukázal aj na svoju doterajšiu judikatúru k zásade prednosti ústavne konformného výkladu, ktorú sú povinné vo svojej rozhodovacej činnosti uplatňovať aj všeobecné súdy. Zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických osôb alebo právnických osôb. Inak povedané, všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd (II. ÚS 148/06, m. m. napr. IV. ÚS 96/07, IV. ÚS 95/08).

Ústavný súd je toho názoru že procesný úkon účastníka súdneho konania, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie (napr. v danom prípade podanie prihlášky do konkurzného konania), je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (m. m. I. ÚS 30/97).

Vzhľadom na stanoviská účastníkov konania a namietaný postup okresného súdu sa ústavný súd v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde sústredil na posúdenie otázky, či postup okresného súdu, ktorým neprijal podanie sťažovateľky uskutočnené faxom, resp. mailom podpísané zaručeným elektronickým podpisom (bez ohľadu na to, kto spôsobil poruchu telekomunikačného zariadenia), mohol v konkrétnych okolnostiach predmetnej veci znamenať porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 51 ods. 1 ústavy domáhať sa práv uvedených v čl. 35, čl. 36, čl. 37 ods. 4, čl. 38 až čl. 42 a čl. 44 až čl. 46 možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

Podľa § 41 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) účastníci môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu.

Podľa § 42 ods. 1 OSP podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Článok 46 ods. 1 ústavy je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a tým aj základom ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy normujúcich rámc, v ktorom sa možno domáhať jeho rešpektovania (m. m. I. ÚS 22/03, IV. ÚS 159/07).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu zmyslom a účelom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je zaručiť každému reálny prístup k súdu. Tomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu o veci konať a rozhodnúť (I. ÚS 62/97, II. ÚS 26/96).

Z citovaných právnych noriem, osobitne § 42 ods. 1 OSP, podľa názoru ústavného súdu vyplýva, že fyzické osoby alebo právnické osoby sú oprávnené podať (doručiť) všeobecnému súdu podanie, a teda aj návrh na začatie konania aj elektronickou formou podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo telefaxom v zmysle príslušných právnych predpisov. Aj z ústavného imperatívu „konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon“ uvedeného v čl. 2 ods. 2 ústavy možno vyvodit' príkaz adresovaný všetkým štátnym orgánom, a teda aj všeobecným súdom,

prijat' každé podanie uskutočnené spôsobom, ktorý predpokladá a ustanovuje zákon. Ak tak dotknutý štátny orgán, v danom prípade okresný súd, neurobí, dopustí sa neprípustného zásahu do základných práv dotknutej fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorému treba priznať ústavnoprávnu ochranu. Konanie, resp. nečinnosť dotknutého štátneho orgánu, ktorým tento nerešpektuje ústavný príkaz konkretizovaný v dotknutých ustanoveniach zákona, predstavuje porušenie základného práva aj za okolností, keď tento štátny orgán sám priamo nespôsobil stav, ktorý mu reálne neumožňuje nakladať s podaním fyzickej osoby alebo právnickej osoby v čase jeho doručenia spôsobom ustanoveným zákonom (III. ÚS 7/07, IV. ÚS 35/08).

V danom prípade uvedené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nepochybne priznávajú sťažovateľke možnosť urobiť podanie viacerými rovnocennými spôsobmi, v ktorých je zahrnuté aj podanie návrhu elektronickými prostriedkami, a aplikácia Občianskeho súdneho poriadku v danom prípade podľa ustanovenia § 196 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“) je plne akceptovateľná.

Ústavný súd zo spisu okresného súdu, vyjadrení účastníkov a predložených listín zistil, že 13. novembra 2009 právny zástupca sťažovateľky doručoval na okresný súd prihlášky pohľadávok do konkurzného konania elektronickou formou v posledný deň lehoty. Tieto prihlášky doručil okresnému súdu aj riadne poštou 16. novembra 2009 (pondelok), o čom svedčia listinné doklady.

Ak okresný súd napriek tomu posudzujúc podania sťažovateľky (faxom a mailom z 13. novembra 2009) vyhodnotil ako oneskorene podané, jeho postup musel ústavný súd v konečnom dôsledku hodnotiť ako príliš formalistický, nesprávny a nezákonný, a to aj s ohľadom na technické problémy, ktoré v tejto súvislosti vznikli.

Z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že sťažovateľka svoje podania urobila ešte v posledný deň zákonnej lehoty (13. november 2009), a to v súlade s príslušnými ustanoveniami procesného kódexu a zákona o konkurze. Preto ústavný súd

nemohol akceptovať vyjadrenie okresného súdu, že „*ak navrhovateľ doručoval svoje prihlášky až v posledný deň lehoty a v čase po uzatvorení podateľne mailovou alebo faxovou formou komunikácie, znáša sám prípadné riziko, že nastane zlyhanie, či už faxového spojenia alebo e-mailového zasielania*“.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd konštatoval, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl. 56 ods. 3 písm. d) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil, obnovil stav pred porušením základného práva alebo slobody.

Sťažovateľka v sťažnosti žiadala aj o zrušenie uznesenia okresného súdu z 22. februára 2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 15/2009 a navrhla, aby mu prikázal vo veci znovu konať tak, aby prihliadol na jej prihlášky pohľadávok do konkurzu proti úpadcovi T., spol. s r. o., Ž., ako na prihlášky podané v lehote.

Vzhľadom na to, že ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo v záujme účinnej ochrany jej práv, aby vydal okresnému súdu príkaz, aby vo veci jej podania (o prihláškach do konkurzného konania elektronickou formou) z 13. novembra 2009 doručeného poštou 16. novembra 2009 opätovne konal (bod 2 výroku tohto nálezu). V súlade s týmto príkazom bude povinnosťou okresného súdu opätovne sa zaoberať jej prihláškou pohľadávok do konkurzného konania ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a včas, a postupovať vo vzťahu k nej podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a zákona o konkurze, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania bez ohľadu na to, aký je stav konania ku dnešnému dňu. V tomto konaní bude viazaný právnym názorom ústavného súdu (§ 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. M. S. Sťažovateľka trovy konania vyčíslila sumou 303,31 €.

Ústavný súd pri priznaní trov konania zistil, že požadovaná suma je vypočítaná v súlade s ustanoveniami § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto sťažovateľke priznal podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde trovy konania v tejto sume.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2010